

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

Ro stilt langsmed landet

Takk for utfordringen. Mitt bidrag til lyrikkspalten er nok umiskjennelig vestlandsk, og uttrykker det jeg kjenner som ur-opplevelsen av å være vokst opp langs en av våre fjorder. For meg er fjordlandskapet og kystkulturen en del av identiteten. Det nærmeste jeg kommer det lyriske er når jeg kan åpne naustdørene og skyve færingen på fjorden. For å sitere en nylig båtannonse «renner stresset av» når en legger ut på sjøen og blir en del av elementene. Byen blir liten og landskapet tar i mot. En er heldig når en kan ro sin båt, falle inn i rytmen med hele seg og kjenne tilhørigheten både til naturen og generasjonene som har befolket kysten vår.

Å ro stilt langsmed landet er en meditasjon over å være underveis og over det å komme fram.

Ro stilt langsmed landet
for kvelden er nær,
den annsamedag er til ende.
Du kjem frå langferd,
og no er du her,
og strendene tykkjest deg kjende.

Ro stilt langsmed landet,
med glede i sinn,
om skuggane legg seg på fjorden,
Sving opp imot støa,
legg årane inn,
og så kan du takke for roren.

HENRIK STRAUMSHEIM

Jeg utfordrer en annen fjordboer, kollega Sverre Reiten, til neste innlegg i serien.

Hilsen Rolf Egil Sollid

